ବନୋଲତା ମହାପାତ୍ର
ବନାମ
ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ।
ମେ 11, 1999
[ଏସ୍. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ଫୁକନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ - ବରିଷ୍ଠତା - ଅଧ୍ୟାପକ ପଦବୀ ପାଇଁ ସମାନ ତାରିଖରେ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ - ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ମାର୍କରେ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଦାନ ସହାୟତା ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ - ଦୁଇଟି ଅଧ୍ୟାପକ ପଦବୀ ଅନୁମୋଦିତ - ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟତା ଅଭାବକୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମା କରାଯାଇଥିଲା - ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ଦିଆଯାଇଥିଲା - ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା : ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଏକ ତଦନ୍ତ କରିବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ - ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ମନମୁଖୀତା କିମ୍ବା ବେଆଇନତା ନ ଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନୁଦାନ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ମାର୍କ ହାସଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ମାର୍କରେ ଉନ୍ନତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଦୁଇଟି ଅଧ୍ୟାପକ ପଦବୀକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେବେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅଯୋଗ୍ୟତା କ୍ଷମା କରାଯାଇଥିଲା । କ୍ଷମା ପାଇବା ପରେ ଏହି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏକ ତଦନ୍ତ ପରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ବୋଲି ଜଣାପଡିଥିଲା । ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ବିଚାର କରିଥିଲେ : 1. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନଥିକୁ ମାଗିଥିଲେ ଏବଂ ରେକର୍ଡକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଥିଲେ ବୋଲି ପରିଚାଳନା ପରିଷଦର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ତଦନ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ମଧ୍ୟ ସମାନ ସ୍ଥିତିକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା । ଉକ୍ତ ରିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ, ବରଂ ଉପ- ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଯିଏ ପୂର୍ବ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସମସ୍ତ ଦିଗ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଏହି ରିପୋର୍ଟକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ରିପୋର୍ଟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉପ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ

ରିପୋର୍ଟକୁ ଅଣଦେଖା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କାରଣ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଅଧସ୍ତନ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଦନ୍ତ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

2. ଏହି ଅଭାବ ଦୂର ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଦାନ ସହାୟତା ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ପଦବୀ ନିମିତ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକର ସେବା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇନଥିଲା । ସମ୍ପୃକ୍ତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟାପକ ପଦବୀ ପାଇଁ ଅନୁଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଲାଗି ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ହେଉଛନ୍ତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଅଧିକାରୀ; ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କୌଣସି ନିୟମର ମନମୁଖୀ କିମ୍ବା ବିପରୀତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦେଖିବାକୁ ମିଳି ନଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3472/1998 ଇତ୍ୟାଦି ।

ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 1874/1996 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା 25.3.96 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଏନ୍. କୃଷ୍ଣମଣି, ଏସ୍. କେ. ପତ୍ରୀ, ରାଜୀବ ରୟ, ପି. ମୁଲିକ ଏବଂ ଆର୍. ଏସ୍. ଜେନା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. କେ. ଢୋଲକିଆ, ପି. ଏଚ୍. ପାରେଖ ଏବଂ ଏଲ୍. ଏସ୍. ଚୌହାନ ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ପି. ଏନ୍. ମିଶ୍ର, ଜେ. କେ. ଦାସ, ଏସ୍. ମିଶ୍ର, ଆର୍. ଏମ୍. ପଟ୍ଟନାୟକ, ଏ. ମହାପାତ୍ର, ଏନ୍. କେ. ସାହୁ, ସୁଶ୍ରୀ ସୁନିତା ଶର୍ମା, ଅରୁଣେଶ୍ୱର ଗୁପ୍ତା, ମନୋଜ କେ. ଦାସ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ରଥ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍. ଏନ୍. ଫୁକନଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ତାଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 867/1990 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ତା 01.03.1995 ରିଖର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 76/95 ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ତା 02.02.1996 ରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପୃଥକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 1874/1996 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ତା 02.05.96 ରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ବରଖାସ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଏହି ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଇସଲା କରାଯାଉଛି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତା 27.07.1979 ରିଖରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର କମଳା ନେହେରୁ ମହିଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅର୍ଥନୀତିରେ ଅଧ୍ୟାପକ ପଦବୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ 1982-83 ବର୍ଷରେ ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁଦାନ ପାଇବା ପାଇଁ ଏହି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏମ୍. ଏ. ରେ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରତିଶତ ମାର୍କ ନ ଥିବାରୁ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ, ଅର୍ଥନୀତିରେ ଅଧ୍ୟାପକ ପଦବୀ ପାଇଁ ଅନୁଦାନ ସହାୟତା ଜାରି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ମାର୍କରେ ଉନ୍ନତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଅନୁଦାନ ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଅର୍ଥନୀତିରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାପକ ପଦବୀ ମଧ୍ୟ 1987 ମସିହାରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । 8.7.87 ରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତାର ଅଭାବକୁ କ୍ଷମା କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାର 27.11.1986 ରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପରିଚାଳନା ପରିଷଦ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରି ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାରିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଏକ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ସରକାରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଚାଳନା ପରିଷଦର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ 19.01.89 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ବରିଷ୍ଠ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସହାୟତା ଅନୁଦାନ ଜାରି କରାଯାଇନଥିବାରୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 867/1990 ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାୟର କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କୁ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତା 'ପରେ ସେ ଅନୁଦାନ ସହାୟତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ସହାୟତା ଅନୁଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ।

ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅନେକ ଦସ୍ତାବିଜ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ସମସ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜକୁ ଅଣଦେଖା କରୁ ।

ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦିଓ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଅପରାହ୍ନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପୁଣି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ର ପ୍ରଥମେ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ବରିଷ୍ଠତାର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଆଦୌ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆବେଦନର ଅନୁଲଗ୍ନକ- A ଜରିଆରେ ପରିଚାଳନା ପରିଷଦର ତା 15.12.1979 ରିଖର ପ୍ରସ୍ତାବର ଏକ ନକଲ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅର୍ଥନୀତିରେ ପ୍ରଥମ

ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କର ନାମ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ଭାବରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ତରଫରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି-ଜବାବରେ ପ୍ରସ୍ତାବର ଏକ ନକଲ ସଂଲଗ୍ନକ-2 ଭାବରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ ଆମେ ପାଇଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ପରିଚାଳନା ପରିଷଦର ପ୍ରସ୍ତାବ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରଖାଯାଏ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବର ନକଲକୁ ନୁହେଁ । ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 867/90 ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟରୁ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନଥି ମାଗିଥିଲେ ଏବଂ ନଥିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଥିଲେ ବୋଲି ପରିଚାଳନା ପରିଷଦର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଅଦାଲତ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ରେକର୍ଡରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ତଦନ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ମଧ୍ୟ ସମାନ ସ୍ଥିତିକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା । ପରିଚାଳନା ପରିଷଦର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପରିଚାଳନା ପରିଷଦ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବାପରି ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଦୌ ଇଚ୍ଛୁକ ନୋହୁଁ ।

ଶିକ୍ଷା ଉପ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି, ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି ଜବାବରେ ସଂଲଗ୍ନକ - I ଭାବରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଛି । ଉକ୍ତ ରିପୋର୍ଟରୁ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଉ ଯେ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ, ବରଂ ଉପ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଯିଏ ପୂର୍ବ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସମସ୍ତ ଦିଗ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଏହି ରିପୋର୍ଟକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ରିପୋର୍ଟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିବା ଉପ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ରିପୋର୍ଟକୁ ଅଣଦେଖା କରିବାକୁ ପଡିବ, କାରଣ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଅଧସ୍ତନ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଦନ୍ତ ପରିଚାଳନା କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଯୋଗ୍ୟ ନ ଥିବାରୁ ଅନୁଦାନ-ସହାୟତାର ଲାଭ ଦାବି କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ତାଙ୍କର ନଥିଲା ଏବଂ ଆହୁରି ଯେହେତୁ ଯୋଗ୍ୟତାର ଅଭାବ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତଥା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମା କରାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କର

ପ୍ରଥମ ପଦବୀ ଅଧୀନରେ ଅନୁଦାନ ଦାବି କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା । ଏହି ଅଭାବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଦାନ-ସହାୟତା ନିମନ୍ତେ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପଦବୀ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ସେବା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇନଥିବାରୁ ଆମେ ଏହି ଉପସ୍ଥାପନରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ପାଇନାହୁଁ ।

ଉକ୍ତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟାପକ ପଦବୀ ନିମନ୍ତେ ଅନୁଦାନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମିତ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପକ୍ଷ ଏବଂ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ, ଯଦି ଏହା କୌଣସି ନିୟମ ବିରୋଧୀ କିମ୍ବା ମନମୁଖୀ ହୋଇନଥାଏ । ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଆମେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପାଉନାହୁଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ବିଚାର କରୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ସଠିକ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ତେବେ, ଆବେଦନକାରୀ ଯଦି ଅନ୍ୟଥା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦବୀ ପାଇଁ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇପାରନ୍ତି ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉଭୟ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି । ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜେ ବହନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଆଇ. ଏମ୍. ଏ. ଆବେଦନ ଗୁଡିକ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ | ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ |"

Translated by:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।